

H. Rode Brigade

1. Ontvoering van Amerikaanse generaal te Verona/Italië d.d. 17-12-1981 door Rode Brigade

Op donderdag 17-12-1981 werd de 50-jarige Amerikaanse generaal uit zijn woning ontvoerd door leden van de 'Rode Brigade' in Verona/Italië. Generaal Dozier was Chef-Staf voor Logistiek en Administratie van het Navo-Hoofdkwartier Zuid, dat in Verona gevestigd is.

Vier als werkliden gekende mannen waren in de late namiddag de woning van de generaal met een smoes binnengedrongen. Zij sloegen de generaal bewusteloos en bonden zijn echtgenote aan handen en voeten en stopten haar een prop in de mond. Generaal werd in een hutkoffer gestopt en vermoedelijk in een bestelauto meegenomen.

Pas na vier uur wist de echtgenote van de generaal middels bonken tegen de muur de aandacht van de bureu te trekken, waarna de politie werd gestarmerd. Nog dezelfde avond kwam bij het kantoor van een persbureau te Milaan een anoniem telefoongesprek binnen waarin werd medegedeeld dat de 'Rode Brigade' Nato-generaal had ontvoerd en had overgebracht naar een 'volksgevangenis'. Een uitgebreid communiqué zou spoedig volgen, aldus de anonieme beiler.

Op 19-12-1981 werd, na een telefonische aanwijzing aan het Italiaanse persbureau Anca te Rome, in een afvalbak het beloofde communiqué aangetroffen. In dit communiqué eiste de 'Rode Brigade' de verantwoordelijkheid op voor de ontvoering van generaal, die zij aanmerkt als een 'Yankee-zwijn', en verklaart dat hij door een 'socialistisch volktribunaal' zal worden berecht.

In het communiqué wordt de Nato afgeschilderd als een imperialistisch werktuig van de Verenigde Staten dat een oorlog in Europa voorbereid. Verder worden alle communisten en anti-imperialistische krachten van alle landen opgeroepen zich te verenigen in de strijd tegen de Nato. Hoewel bij het communiqué geen foto van de ontvoerde generaal was bijgevoegd, wat in voorgaande gevallen wel werd gedaan, wordt niet aan de authenticiteit van het communiqué getwijfeld gezien de gebruikte kretologie.

De bij deze ontvoering gebruikte modus-operandi is door de 'Rode Brigade' reeds eerder gebruikt: Op 20-6-1981 ontvoerden 5 leden van de 'Rode Brigade' vanuit zijn woning de Italiaanse fabrieksdirecteur. Ook hier waren de daders onder een voorwendsel de woning binnengekomen en lieten zij de echtgenote van en diens kinderen geboeid en met een prop in de mond achter. werd, nadat hij door een

'Volktribunaal' ter dood was veroordeeld, op 6-7-1981 vermoord in een auto nabij Venetië aangetroffen (Zie Jaarschrift Berichtgeving Terrorisme 81-06, Btl. A1) Aan de hand van de getuigeverklaringen van de echtgenote van generaal konden als twee van de vermoedelijke daders van de ontvoering worden geïdentificeerd:

Beiden werden reeds gezocht als verdacht van andere misdrijven welke door de 'Rode Brigade' werden opgeëist, zoals de moord op de commandant der Carabinieri's gepleegd eind 1980 en de ontvoering van de politicus eerder dit jaar. Op 23-12-1981 meldde het ANP dat bij het kantoor van het Italiaanse persbureau ANCA te Beiroet een anoniem telefoongesprek was ontvangen waarin was medegedeeld dat generaal inmiddels door een 'Volktribunaal' ter dood was veroordeeld en dat dit vonnis inmiddels was voltrokken. Het lijk van zou in een auto zijn achtergelaten. De onbekende zei te bellen namens de 'Rode Brigade' van de RAF. Bij het afsluiten van dit Jaarschrift op 23-12-1981 was het lijk van de generaal echter nog niet gevonden.

III

De volgende personen zijn opgenomen in het bestand:

RECHERCHE INFORMATIE

Centrale Recherche Informatiedienst

Rasmweg 47 Den Haag
Postbus 20304
2500 EH Den Haag
Telefoon 070-76 99 11
Doorkiesnummer 070-76 98 82
Telex 31152

JOURNAAL BERICHTGEVING TERRORISME

3de jaargang, no. 82-1

Bulletin Bijzondere Zaken Centrale

I. Binnenland

A. Vermoedelijke dader van de treinbom te Zwolle overleden na overdosis heroïne

Op 24-9-1980 werd in een trein van de Nederlandse Spoorwegen op het station van Zwolle een weekendtas aangetroffen waarin zich een geïmproviseerde bom bevond. De bom welke niet tot ontploffing kwam, was verpakt in een dagblad genaamd 'De Scheldebode'. Deze krent wordt in Vliissingen gedrukt en verspreid op Walcheren. Onderzoek naar een mogelijke dader leverde destijds niets op. Zie Jaarschrift Berichtgeving Terrorisme nr. 80/12 I, Binnenland, onder A.

Op 14-12-1980 werd

Vliissingen aangehouden ter zake van overtreding van de opiumwet. bleek behalve de verdovende middelen ook in het bezit te zijn van een busje dat omwikkeld was met tape waar aan de bovenzijde een aantal luciferkoppen uitstak. verklaarde dat het om onschuldig vuurwerk ging. Daar hij een nogal labiele indruk maakte werd aan het busje verder geen aandacht besteed. Bij een later onderzoek bleek het busje geen vuurwerk te bevatten maar een geïmproviseerd explosief, bestaande uit z.g. zeven-gaten-kruid en spijkers. Dit zeven-gaten-kruid bleek sterke overeenkomst te vertonen met het zeven-gaten-kruid aangetroffen in de geïmproviseerde bom gevonden in de trein te Zwolle.

Op 3-11-1981 werd dood aangetroffen in zijn woning. Doodsoorzaak bleek een overdosis heroïne te zijn. Onderzoek in de woning ingesteld door personeel van de gemeentepolitie Vliissingen, Zwolle en medewerkers van het Gerechtelijk Laboratorium te Rijswijk leverde een grote hoeveelheid geïmproviseerde explosieven op, alsmede 2 zelfgemaakte pistolen, potten met chemicaliën, draad en ontstekers, zeven-gaten-kruid en in een schuur, behorende bij de woning van de verdachte, werd nog een complete bom, batterijen en pijp aangetroffen.

Tussen de bescheiden welke in de woning werden gevonden bevond zich een briefje met de tekst 'De bom in de trein was perfect, hij is door sabotage niet afgegaan, daarom moet ik geen zelfmoord plegen'. De kennis voor het vervaardigen van explosieven had opgedaan in de technische bibliotheek te Vliissingen.

Het is vrijwel zeker dat betrokken/danwel de dader is geweest van de geplaatste bom in de trein van Vliissingen naar Zwolle op 24-9-1980.

II. Buitenland

A. Rote Armee Fraktion

1. Gerechtelijk onderzoek contra Zie ook JBT nr. 81-7, Buitenland J, blz. 6. Bij haar aanhouding d.d. 11-6-1981 te Parijs was in het bezit van een vervalst Italiaans 'carta d'identita', voorzien van haar foto, ten name van:

In september 1981 overhandigde de Parijse politie aan de Zwitserse ambassade, als een gevonden voorwerp een Zwitserse identiteitskaart ten name van:

De foto's op de Italiaanse en de Zwitserse identiteitskaart zijn identiek. Bij onderzoek bleek de Zwitserse identiteitskaart vals en qua drukwerk identiek te zijn aan de volgende veiliggestelde falsificaten:

Op 23-9-1981 bepaalde het Franse gerecht dat de uitlevering van aan de BRD rechtmatig is. De laatste en hoogste instantie die in deze zaak de uiteindelijke uitspraak zal doen is de Franse regering. Op de dag van de uitspraak van de 'chambre d'accusation de la cour d'appel' ging in hongerstaking, waarmee zij trachtte door de hierdoor te verwachten slechte gezondheidstoestand op vrije voeten te worden gesteld en zodoende de uitlevering aan de BRD te verhinderen. In deze opzet is zij kennelijk geslaagd want op 14-10-1981 konden zij en die tegelijk met was aangehouden en vermoedelijk van dezelfde tactiek gebruik heeft gemaakt, de gevangenis verlaten. zal in Frankrijk worden vervolgd voor het gebruik maken van valse identiteitspapieren en het overtreden van de vreemdelingenwetgeving. Van en ontbreekt sedert hun vrijlating elk aapoor.

B. Armeens terrorisme

1. **Moord op Secretaris van de Turkse Consul te Genève/Zwitserland**
Op 19-12-1981 werd die op 9-6-1981 te Genève werd aangehouden als verdacht van de moord op de secretaris van de Turkse Consul diezelfde dag in Genève gepleegd (Zie *Journal Berichtgeving Terrorisme 81-07, Btl. E1, en 81-08, Btl B, Btl B*), door de Rechtbank te Genève schuldig bevonden aan moord en veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 jaar. Nog dezelfde dag gaf ASALA in Beiroet een persverklaring uit, waarin Zwitserse 'regerings- en zakenbelangen' met aanslagen werden bedreigd indien niet binnen een week werd vrijgelaten.

2. **Kortstondige bezetting van kantoor 'Swissair' te Parijs d.d. 15-12-1981**
Op dinsdag 15-12-1981 werd het kantoor van 'Swissair' te Parijs van 10.15 tot uur 12.25 bezet door een achttal leden van 'Liberation Armenienne'. Door de bezetters werden affiches aangeplakt en een persverklaring afgegeven, waarin de vrijlating werd geëist van tegen wie die dag in Genève het strafproces was begonnen in verband met de moord op de secretaris van de Turkse Consul d.d. 9-6-1981 (Zie ook voorgaand bericht).

Door de bezetters werden geen bedreigingen geuit, noch op enige andere wijze geweld aangewend. Daar door de directie van 'Swissair' geen aangifte werd gedaan, konden de bezetters om 12.25 uur ongehinderd vertrekken. /Frankrijk, zou bij deze bezetting de leiding hebben gehad. De namen van de overige bezetters zijn onbekend. 'Liberation Armenienne', waarvan de voorzitter is, demonstreerde op 27-9-1981 in Parijs naar aanleiding van de aanhouding van de bezetters van het Turkse Consulaat-Generaal te Parijs op 24-9-1981 (Zie *Journal Berichtgeving Terrorisme 81-12 Btl. B6*).

3. **Aanhouding van zich-noemende lid ASALA, op vliegveld Orly d.d. 14-11-1981**
In aansluiting op het bericht in het *Journal Berichtgeving Terrorisme 81-12, Btl. A3*, kan nog worden medegedeeld dat betrokkene bij verhoor heeft verklaard dat zijn juiste

Turkije. Betrokkene gaf toe dat hij lid was van ASALA, maar ontkende betrokken te zijn geweest bij aanslagen welke door deze organisatie zijn gepleegd en opgeëist. Bij onderzoek konden hiervoor ook geen aanwijzingen worden verzameld. De confrontatie, welke werd gehouden naar aanleiding van de aanleg op de Turkse diplomaat d.d. 25-10-1981 te Rome (Zie *Journal Berichtgeving Terrorisme 81-12 Btl. A2*) had een negatief resultaat. werd nadat hij door een rechtbank in Parijs was veroordeeld tot een maand gevangenisstraf voorwaardelijk, op 8-12-1981 uit Frankrijk verwijderd.

C. Iers terrorisme

1. **Bomaanslag Britse Consulaat te Hamburg op 24-11-1981**
Op 24-11-1981 werd een bomaanslag gepleegd op het Britse consulaat te Hamburg. Het geïnproviseerde explosief was voor een ingang in de nabijheid van de werkkamer van de consul geplaatst. Op het tijdstip van de aanslag waren de Britse ambassadeur en de consul-generaal in het gebouw aanwezig. Hun aanwezigheid was maar bij weinig mensen bekend. Bij de aanslag werd niemand gewond. Het explosief was verpakt in een bruine reistas. Na onderzoek bleek de bom te hebben bestaan uit een gasfles van 11 kg. Voor de ontbranding diende een 4,5 volt batterij, een tijdonsteker en als lont een koperdraad met bruine isolering. Over de makelij van het eigenlijke ontstekingsmechanisme is tot nu toe nog niets bekend. Doordat de springlading grotendeels ontplofte en verbrandde, ontstond geringe schade. De mogelijkheid, dat de aanslag tegen de ambassadeur zelf was gericht, werd na latere constatering uitgesloten. Het onderzoek duurt voort.

2. **Bomaanslag gebouw Britse strijdkrachten te Herford op 25-11-1981**
Op 25-11-1981 explodeerde op het terrein van de Merfield-barakken te Herford, waar Britse militairen zijn gelegerd, voor een woon/slaapverblijf van een soldaat een bom. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor. Door de explosie werden 9 ruiten en een deel van het dak vernield. Vast is komen te staan dat de daders door een van te voren gemaakt gat in een hek van ijzergaas op het kazerneterrein zijn gekomen. Van de daders ontbreekt verder elk spoor. Na een eerste onderzoek bleek dat het explosief bestond uit een metalen bezinejerrycan, gevuld met de springstof 'patn'. Of er nog andere soorten gebruikt zijn zullen verdere onderzoeken moeten uitwijzen.

In 1980 waren de Britse en Amerikaanse strijdkrachten in West-Duitsland regelmatig doelwit voor aanslagen, bedreigingen en andere acties. Deels had de IRA in schriftelijke/telefonische claims de verantwoording op zich genomen. Bij het grootste deel van de acties op de Britse strijdkrachten echter zijn de daders nog onbekend.

Claims

a. In een bekendmaking door een vertegenwoordiger van de 'Irish Republican Socialist Party' (IRSP), op 25-11-1981 telefonisch ontvangen bij BBC-Belfast, werd medegedeeld dat het 'Ierse Nationale Bevrijdingsleger' (INLA) de verantwoordelijkheid voor de bomaanslagen te Hamburg en Herford opeiste. Verklaard werd dat 'vrijwilligers' van het INLA-commando na hun acties veilig 'op hun basis' waren teruggekeerd. Het zouden de eerste terroristische acties van het INLA op het vaste land van Europa zijn. Het INLA vermoordde twee jaar geleden de conservatieve afgevaardigde door middel van een bomaanslag. Het INLA, opgericht in 1974 als militante afdeling van de IRSP, strijdt voor hereniging van Ierland en is radicaler dan het grotere Ierse Republikeinse Leger IRA.

b. Op 1-12-1981 ontvingen zowel DPA (persbureau) Hamburg als de redactie van het 'Hamburger Abendblatt' een claimbrief voor de aanslag op het Britse Consulaat te Hamburg. Beide zijn identiek. De in handschrift geaddresserde enveloppe van de door het avondblad ontvangen brief was voorzien van een poststempel met: '30-11-81/postamt 3 Hamburg'. De enveloppe van de andere brief is niet meer te achterhalen. In de brieven is geen groepering met name genoemd.

Eerste conclusie

De uitvoering van de claimbrieven duidt, behoudens een crimineel-technisch onderzoek, voor wat betreft de bewoording op afkomst uit het milieu van de RAF. Opmerkelijk is de aanwijzing van nieuwe gronden voor rechtstreekse acties uit de RAF-scene tegen Britse objecten en belangrijke personen.

Behoudens werd ook de 37-jarige van Franse afkomst zijnde onderhuurder in de woning aangehouden.

werd in 1965 lid van de uiterst rechtse 'Nationale Partei Deutschlands' de NPD, en in 1971 werd hij als zijnde te radicaal uit de NPD gestoten. In deze periode organiseerde hij vechtpartijen tegen marxistische groeperingen. Buiten het partijwerk hield zich bezig met het uitgeven van het veertiendaagse tijdschrift 'Der Bayerische Löwe' en had zich in dit verband de titel van 'hauptchriftleiter', een titel die sedert 1945 als te belast voor de functie van hoofdredacteur bij de serieuze media niet meer gebruikt wordt, toebedeeld.

In 1975 trachtte zo'n 30 splintergroepjes met extreem-rechts ideeën onder één dak te brengen. Hij lanceerde kreten als: 'Buitenlanders eruit', 'De muur moet weg' en: 'Geen sex in de scholen'. In 1976 organiseerde hij een demonstratie voor het geboortehuis van Hitler, hetgeen tot gevolg had dat hij een absoluut inreisverbod voor Oostenrijk kreeg. Bij de begrafenissen van twee politiemannen toebrecht en vervolgens zijn zelf van het stige verwondingen toebrecht en vervolgens zijn zelf van het berooide (Zie *JBT nr. 81.02, II Buitenland II*) sprak een grafrede uit waarin hij een martelaar voor de goede zaak noemde. 'De dood voor het vaderland is de eeuwige verering waard'.

Na zijn uittreden uit de NPD richtte in hetzelfde jaar te Krefeld de 'Partei der Arbeit' op. In 1975 kreeg deze partij haar huidige benaming: 'Volkssozialistische Bewegung Deutschlands' (VSBSD), waarvan het ledenaantal momenteel wordt geschat op 200. De meeste activiteit wordt ontplooid in München en Frankfurt. De VSBSD heeft ook een jeugdorganisatie het 'Junge Front' genaamd. De VSBSD zegt te strijden voor een radicaal democratisch anti-imperialistische staat op Duitse bodem en grijpt politiek-theoretisch terug op de nooit aan de macht gekomen linkervleugel van Hitlers NDSAP. Tevens staat een herziening van de processen van Neurenberg op het programma. De Partij is overigens niet verboden in de BRD.

behoorde tot de in 1980 verboden 'Wehrsportgruppe Hoffman'. Hij was door met ongeveer 15 andere wehrsport-leden naar Libanon gestuurd om in een Palestijns kamp even buiten Beiroet een militaire opleiding te volgen, onder de code-naam 'SAVAL'. Na enige tijd de trainingen in het kamp gevolgd te hebben deserterde hij samen met de 23-jarige en de eveneens 23-jarige uit de gelederen van

verklaarde dat hij de opleiding idioot en moordend vond. werd eveneens, die op 26-10-1981 tot 16 maanden gevangenisstraf werd veroordeeld t.z.v. het kalken van nazi-leuzen en het uitdelen van neo-nazi-vlugschriften, gehoord als getuige à charge in het proces tegen in verband met diens aandeel in de moord op Shlomo Lewin en zijn levensgezellin te Erlangen. Zie *JBT nr. 81-02 Buitenland II. A*. Inmiddels is gebleken dat de in de woning van aangetroffen brief het eigendom is van de vriendin van

Van is bekend dat hij enige tijd in Frankrijk in een Neo-nazi-kamp in Normandië ondergedoken is geweest. Enige tijd voor zijn dood was hij nog te bewonderen in het Duitse televisie programma 'Monitor' dat gewijd was aan het nieuw-nationaalsocialisme. Tijdens dit interview introduceerde hij zich met: 'Meine Name spielt keine Rolle, ich bin Nationalsozialist'.

Achtergrond
Tijdens het onderzoek naar de handel en wandel van twee van de bij het incident te München betrokken personen had de politie de aanwijzing gekregen dat het vijfmal zich die bewuste avond op weg zou begeven naar Rennerod om aldaar een bankoverval te plegen. Op 23-9-1981 was de 'Sparkasse' van Rennerod al eens overvallen. Van het plegen van deze overval worden en ernstig verdacht. Eveneens wordt dit tweetal ervan verdacht samen met de rechtsextremisten

te behoren tot een groepering die zich ten doel heeft gesteld geldmiddelen en wapens te bemachtigen ten behoeve van de realisering van het rechtsextremistische ideaal. Ook het echtpaar en wordt ervan verdacht een aandeel te hebben gehad in de overval op de 'Sparkasse' te Rennerod d.d. 23-9-1981.

Op 22-10-1981 deed een speciaal team van de Rijkswacht van België op verzoek van de Duitse Justitie een inval in de woning van de als rechts-extreem bekend staande

aan de Baarie Frankrijkstraat 10 te St. Martens-Latem (Distr. Gent). In de woning werden behoudens aangehouden: Het echtpaar

Aanvankelijk elke relatie m.b.t. de vier Duitsers. Na het aantreffen van zijn naam in een zakboekje van één van de vier verklaarde hij dat hij samen met de Belg de Duitsers vanuit Frankrijk naar België had gebracht. De Duitse autoriteiten hebben in verband met hun aandeel in de overval op de Sparkasse te Rennerod d.d. 23-9-1981, om de uitlevering van het echtpaar en verzocht. De andere zijn inmiddels op vrije voeten gesteld.

Aanhouding van de rechtsextremist e Parijs
Op 7-11-1981 werd de Fransman

te Parijs aangehouden in verband met het feit dat hij verdacht wordt van het aan de groep van rechtsextremisten rond en verstrakken van de wapens en explosieven, welke na de schietpartij te München d.d. 20-10-1981 werden veiliggesteld. Bij een huiszoeking in de woning van op 24-10-1981 te Parijs werd een grote hoeveelheid wapens en springstoffen gevonden. Ook werd propagandamateriaal bestemd voor verzending naar Duitsland aangetroffen.

G. Overval op muniedepot in Foix Arrière op 22-11-1981 (Mouvement Armée Autonome d'Intervention)

Op 22-11-1981 heeft een groep van tien gemaskerde en bewapende personen een wapendepot van de Franse krijgsmacht overvallen. De overval speelde zich af in de Zuid-Franse plaats Foix in het departement Ariège. De daders vertrokken met medeneming van vier machinegeweren, ongeveer honderd machinepistolen, een tot nu toe onbekend aantal geweren en de hierbij behorende munities. Bij de plaatselijke pers heeft de organisatie 'Mouvement Armée Autonome d'Intervention' telefonisch de verantwoordelijkheid voor de overval opgeëist. De genoemde organisatie is een sub-organisatie van de als extremistisch links bekend staande organisatie NAPAP ('Noyaux Armés pour l'Autonomie Populaire'). Zie J.B.T. nr. 80-08, II Buitenland B.

Rectificatie op bericht JBT nr. 80-08, II Buitenland B.
In het aangehaalde bericht werd de afkorting NAPAP onjuist weergegeven. Noyaux Armés pour l'Autonomie Populaire is de juiste benaming.

Naast de beoordeling van de Britse politiek (situatie IRA/INLA, bestrijding van verzetsorganisaties in West-Europa en daarbuiten) als op zich zelf staand doel, komt in de claimbrief voornamelijk de verbinding van deze politiek met het z.g. US-Imperialisme, waartegen de aanslagen van de RAF en daarmee verwante groeperingen tot nu toe gericht waren, tot uiting.

Deze houding van de RAF c.q. doet vermoeden dat hun aanslagen eveneens gericht kunnen zijn op personen die deze Britse politiek tot uitvoer brengen, voornamelijk op het terrein van het Britse leger/NATO.

Laatste conclusie

Welke groeperingen de aanslagen gepleegd hebben is vooraansnog niet duidelijk. Op grond van de claimbrief en de gebruikte middelen zou de aanslag te Hamburg toegeschreven kunnen worden aan een Duitse terroristische groepering uit het RAF-milieu. Daarentegen lijkt, door de manier van uitvoering, de aanslag te Herford gepleegd te kunnen zijn door de IRA/INLA. Het is een open vraag of de aanslagen toevallig tegelijkertijd plaatsvonden, of gecoördineerd waren. Op 3-12-1981 zijn ook kopieën van de claimbrief binnengekomen bij de 'Frankfurter Rundschau' te Frankfurt/M. en de 'Süddeutschen Zeitung' te München.

D. Arabisch terrorisme

1. Moord op de Syriër

21-11-1981 te Barcelona (Spanje)

Op 21-11-1981 werd de staatloze *[naam]*, van Syrische afkomst, geboren op 15-7-1941 te Homs (Syrië), voor zijn bureau te Barcelona dood aangetroffen. Hij was met twee schoten uit een pistool, kaliber 7,5 mm, door zijn hoofd geschoten. Het slachtoffer was lid van de moslemsekte 'SURITA' en van 1977 tot 1979 voorzitter van het Islamitische Centrum (de Islamitische Centruumpartij) te Granada (Spanje). Bij de redactie van het dagblad 'El Pais' en bij de nationale Spaanse radio-omroep te Barcelona kwamen telefoontjes binnen waarin meerdere personen die zich als 'Mohammedaanse Broeders' aanduiden, verklaarden dat *[naam]* door personeel van de Syrische Ambassade is vermoord.

De Spaanse veiligheidsdiensten nemen aan dat vermoord is omdat hij een tegenstander van de Syrische regering was.

De vermoorde zou lid en functionaris van de Syrische 'Moslembroederschap' zijn geweest, welke broederschap sedert lange tijd in een gespannen verhouding staat tot de in Syrië heersende 'Baathpartij'. Sedert de Syrische regering in 1979 in de gehele wereld de strijd tegen de 'Moslembroederschap' heeft aangekondigd, zijn in verschillende landen functionarissen van deze geloofsgemeenschap vermoord.

In Duitsland geldt de directeur van het Islamitische Centrum (de Islamitische Centruumpartij) te Aken, dr. *[naam]*, als de

persoon die het meeste gevaar loopt. Zijn echtgenote werd op 17-3-1981 vermoord (Zie JBT no. 81/4, Buitenland E, biz. 3).

De moord op *[naam]* bevestigt dat vertegenwoordigers van de 'Moslembroederschap', waar ook ter wereld, ernstig gevaar lopen. Voor bovenstaande moord te Barcelona zou een Syrische Commando (eenheid) verantwoordelijk zijn.

Sedert 1979 voert de Syrische 'Moslembroederschap' een oorlog tegen het regime in Damascus.

De Syrische regering stelt de 'Moslembroederschap' verantwoordelijk voor onderstaande aanslagen:

juni 1979: aanslag op een auto met leerling-officieren van het Syrische leger, waarbij 32 militairen omkwamen;

1979-1980: subversieve activiteiten in de Noord-Syrische steden, Aleppo, Hama en Homs;

17-8-1981: bomexplosie in de buurt van de presidentiële woning van het staatshoofd *[naam]*, waarbij 3 doden vielen;

2-9-1981: bomexplosie in een bij het gebouw van de Syrische

luchtmacht te Damascus geparkeerde auto. Hierbij vielen 20 doden en 30 gewonden.

begin okt. 1981: aanslag op een gebouw in Damascus waar Russische adviseurs wonen. Bij de aanslag werden 2 personen gedood en verscheidene gewond;

29-11-1981: bomexplosie in een auto die geparkeerd stond in een drukke winkelstraat in de Ezbekieh-wijk in de buurt van een recruteringsbureau van het Syrische leger te Damascus. Bij de aanslag vielen 64 doden en 135 gewonden. Het dodencijfer zou inmiddels de 100 hebben bereikt.

Zowel 'Het Front voor de Bevrijding van Libanon van Vreemdelingen' als de Syrische 'Moslembroederschap' hebben de verantwoordelijkheid opgeëist voor deze aanslag.

2. Bomaanslagen op een Nederlands verkeersvliegtuig op de luchthaven van Cairo (Egypte) op 13-10-1981

Op 13-10-1981, omstreeks 14.00 uur, lokale tijd deden zich op het platform van de luchthaven van Cairo, alwaar kort tevoren een Boeing 737-200 van de Luchtvaartmaatschappij 'Transavia Holland BV', voorzien van de registratie PH-TVC, geland was, twee explosies voor. Het vliegtuig dat voor langere tijd door Transavia Holland BV was verhuurd aan de Maltese Luchtvaartmaatschappij 'Air Malta Company Limited' (gevestigd op de luchthaven Luqa te Malta), had een zes koppige bemanning, 97 passagiers en voerde op bovengenoemde datum de vlucht uit van Malta naar Cairo (vluchtnummer KM - 122). Het vliegtuig vertrok vanaf de Maltese luchthaven met een vertraging van 25 minuten, welke vertraging werd veroorzaakt door de passagiers op de luchthaven van Malta.

Ten gevolge van de bomexplosies werd een belader werkzaam bij de Egyptische luchtvaartmaatschappij 'Egypt Air', genaamd *[naam]*, gedood, terwijl 12 personen onder wie sales-officer voor Air Malta Co. Ltd. te Cairo, werden gewond. Onder de bemanningsleden en passagiers vielen geen slachtoffers. Het vliegtuig werd zwaar beschadigd aan de rechter motor, onderzijde staartstuk, staartstuk, rechter vleugel en de cabine. Volgens mededeling van 'Transavia Holland BV' bedraagt de totale schade ongeveer 3.500.000 Amerikaanse dollars. Voorts werd een krater met een diameter van circa 40 centimeter en een diepte van ongeveer 15 centimeter geslagen in het van zogenaamd kiezelbeton geconstrueerde platform van het vliegveld, terwijl twee bagagewagens en een partij bagage dat zich op het platform bevond, werden vernield.

Naar aanleiding van het bovenstaande werd door een tweetal functionarissen van de Dienst Luchtvaart van het Korps Rijkspolitie, een onderzoek ingesteld op de luchthaven te Cairo. Aan de hand van afgelegde verklaringen en eigen bevindingen, kwam het Nederlandse onderzoeksteam tot de voorlopige conclusies:

de explosieven zijn vermoedelijk te Tripoli of Malta aan boord van het vliegtuig gebracht, hetgeen kan worden geconcludeerd uit het feit dat:

a. de veiligheidsmaatregelen op de luchthaven te Tripoli goed waren tot het moment dat de passagiers hun bagage incheckten, en het daarna mogelijk was om van alles tussen de bagage of in de bagage te stoppen;

b. vanaf Tripoli's luchthaven ook onbegeleide bagage werd medegenomen, hetgeen eveneens van toepassing is op de luchthaven van Malta; en

c. het vrijwel zeker is dat de explosieven niet op het vliegveld van Cairo tussen de bagage waren geplaatst, omdat er op 13-10-1981 extra veiligheidsmaatregelen getroffen waren in verband met de verkiezing van de opvolger van wijlen president Sadat.

3. Geplande moordaanslag op *[naam]*, leider 'Moslim Broederschap' in Duitsland (Zie ook Journal Berichtgeving Terrorisme nr. 81-04, Btl. onder E).

Vernomen werd dat een Syrisch commando onderweg zou zijn naar de Bondsrepubliek om een moordaanslag te plegen op Dr.

, oud 53 jaar, wonende te Aken. is directeur van het Islamitisch Centrum aldaar en tevens leider van de 'Moslim broederschap' in Duitsland. Voorheen bekleedde Dr. een belangrijke functie in deze beweging in Syrië. De 'Moslim broederschap' streeft de vestiging na van een Islamitische staat op basis van de Koran in Syrië en in andere Arabische staten. In praktisch alle Arabische Staten zijn afdelingen van de 'Moslim broederschap' te vinden; de daders van de moord op president Sadat van Egypte behoren eveneens tot deze beweging. In Syrië bestaat reeds jarenlang een gespannen verhouding tussen de 'Moslim broederschap' en de 'Baathpartij' welke in Syrië het bewind in handen heeft. In 1979 overviel een commando van de 'Moslim broederschap' een militair opleidingsinstituut te Aleppo/Syrië, waarbij 70 toekomstige officieren werden gedood. Het Syrische bewind verklaarde toen openlijk de oorlog aan de 'Moslim broederschap'. In juli 1980 werden twee 'Moslim broeders' vermoord n.l. de vroegere Syrische premier, die was uitgeweken naar Europa, en de Syrische dissident, die in Jordanië woonde. Beide moorden werden begaan door Syrische commando's.

staat al geruime tijd op de 'dodenlijst' van de Syrische geheime dienst. In 1979 werd in Frankrijk een vlugschrift aangetroffen waarin als verrader werd aangemerkt. In oktober 1980 ontvingen de Duitse autoriteiten de waarschuwing dat Syrische commando's op weg waren naar de Bondsrepubliek met het doel 'Moslim broeders' terecht te stellen. Ook hierbij werd de naam genoemd. Op 17-3-1981 werd de echtgenote van Dr.

in haar woning te Aken vermoord. Dr. was niet in de woning aanwezig. Aangenomen mag worden dat de aanslag in feite tegen zijn persoon was gericht.

E. Palestijns terrorisme

1. Moord op Weens gemeenteraadslid, gepleegd te Wenen dd. 1-5-1981 en aanslag op Joodse Synagoge te Wenen dd. 29-8-1981, beide opgeëist door 'Al Assifah'. (Vervolg op berichten in *Journals Berichtgeving Terrorisme* nr. 81-06, Btl. A; nr. 81-10, Btl. B; en nr. 81-11, Btl. C.)

Naar aanleiding van de onderzoeken inzake de in aanhef genoemde terroristische aanslagen werd op 28-10-1981 in zijn woning te Salzburg/Oostenrijk de Jordaanse onderdaan

(Jordanië) aangehouden. Bij huiszoeking in zijn woning werden o.a. aangetroffen en in beslag genomen:

- 2 machinepistolen, merk Kalaschnikow;
- 4 machinepistolen MP 63 (Pools fabrikaat);
- 9 pistolen, waarvan 3 van het merk Makarow;
- 700 patronen, waarvan 250 voor de Makarow;
- 12 handgranaten;
- 5 kg springstof;
- een hoeveelheid patroonhulzen;
- 1 magazijn met op de onderkant de tekst 'Made in Spain';
- verschillende paspoorten en andere identiteitspapieren.

wordt ervan verdacht de opdrachtgever te zijn van de moord op gemeenteraadslid en van de aanslag op de Joodse synagoge te Wenen. Twee van de bij aangetroffen paspoorten staan op naam van

, die op 29-8-1981 direct na de aanslag op de synagoge te Wenen werden aangehouden. en hadden eerder bij hun verhoor verklaard dat zij hun identiteitspapieren vóór de aanslag aan hun opdrachtgever in bewaring hadden gegeven. Zoals reeds in voorgaand jaarnaal werd vermeld heeft, die sinds 1979 in Wenen verbleef, bekend dat hij ook de moord op heeft gepleegd. De in de woning van gevonden papieren en wapens wijzen erop dat er plannen waren voor verdere terroristische acties in Oostenrijk.

2. Libisch vliegtuig gekaapt op 7-12-1981 door leden van de 'Al Amal' beweging

Op een vlucht van Zürich naar Tripoli werd op 7-12-1981 een toestel van 'Lybian Arab Airways' boven Italië gekaapt. In het vliegtuig, een Boeing 727, bevonden zich 37 passagiers en 5 bemanningsleden. De drie kapers dwongen de piloot naar Beiroet te vliegen, waar de leider van de kapers zich bekend maakte als en eiste bekend te worden gemaakt met het lot van de geestelijk leider, die in 1978 tijdens een bezoek aan Lybië verdween. Nadat de autoriteiten hadden geweigerd de kapers van brandstof en voedsel te voorzien, hadden ongeveer 100 leden van 'Al Amal' de passagiers van een vliegtuig van 'Middle East Airlines', die uit Londen op het vliegveld van Beiroet waren aangekomen, gegijzeld om de autoriteiten te dwingen brandstof en voedsel aan boord van het Libische toestel te brengen. Nadat aan deze eis door de autoriteiten was voldaan, vertrok het toestel van het vliegveld van Beiroet en landde het achtereenvolgens te Athene, Rome, Beiroet, Teheran en ten slotte Beiroet, waar de kapers zich overgaven.

'Al Amal' is een beweging van Sji'itische moslims in Libanon en heeft onder andere de verantwoordelijkheid opgeëist voor de moord op de directeur van het PLO-bureau, d.d. 1-6-1981 te Brussel (Zie *Journal Berichtgeving Terrorisme* 81-07, Btl. onder I). 'Al Amal' is vermoedelijk ook verantwoordelijk voor de bomaanslagen, die in september 1981 in Libanon zijn gepleegd door het 'Front voor de bevrijding van Libanon van buitenlanders'. Bij deze bomaanslagen zijn vele doden en gewonden gevallen.

F. Neo-nazi's in vuurgevecht met de politie in een buitenwijk van München

Op 20-10-1981 vond er in de avonduren in een buitenwijk van München een vuurgevecht plaats tussen vijf met hun auto klemgereden jeugdige neo-nazi's te weten:

en de politie, waarbij een politiemann zwaar werd gewond en twee neo-nazi's en aan de verwondingen overleden.

Al enige tijd had de politie de woning van (n.g.o.) onder observatie in verband met het feit dat de politie de aangwijzing had gekregen dat het vijftal de bewuste avond mogelijk een bankoverval zou plegen te Rennerod, toen zij constateerde dat enige personen een auto laadden met wapens. Besloten werd in verband met gevaar voor de omwonenden pas in een buitenwijk van München tot aanhouding over te gaan. Uiteindelijk gelukte het, nadat de achtervolgde auto zich enkele malen had 'los' gereden, de auto klem te rijden. Twee van de inzittenden gaven gehoor aan de sommatie om met hoog geheven armen uit de auto te komen. Een van de overigen zag echter kans een handgranaat uit de auto te werpen. Doordat een van de politiemannen de granaat onder een auto wist te werken ontstond er betrekkelijk weinig schade. In het hierop volgende vuurgevecht werd één politiemann door de borst geschoten, waarbij een long werd doorboord, en kwamen twee neo-nazi's om het leven. De politiemann werd in zorgwekkende toestand in een ziekenhuis opgenomen. De drie overgebleven rechts-extremisten werden aangehouden. Na de schietpartij werden in de auto zeven handgranaten, twee rookbommen, een geweer, een jachtgeweer, drie machinepistolen, een revolver merk: Smith & Wesson, munitie en traangasgranaten aangetroffen. Later op de avond werd aangehouden. In de bij zijn woning behorende garage werden elf staven dynamiet en een hoeveelheid munitie gevonden. Het was al enige tijd bekend dat de woning van een trefpunt voor rechts-extremisten was.